భలే పందెం

బచ్చు వీర్రాజు

ఆరోజు ఆదివారం. అనకాపల్లి రైల్వే ప్లాట్‌ఫారమ్ కళ కళలాడుతోంది. ఈస్ట్‌కోస్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌కు బెల్ కొట్టడం, ఎనౌన్స్ చేయడం జరిగింది. ఓ చేత్తో ఎయిర్‌బ్యాగ్, రెండో చేత్తో బ్రీఫ్ కేస్ పట్టుకొని ఆదరా, బాదరాగా స్టేషన్‌లోకి వచ్చిపడ్డాను. నేను వచ్చిన మరికొన్ని క్షణాలకే, ఈస్ట్‌కోస్ట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ నిండుగర్భిణీ స్త్రీలా, కిటకిట లాడుతూ వచ్చి ఆగింది.

నేను కంగారుగా స్లీపర్‌కోచ్ వైపుకు దారి తీశాను. తుని స్టేషన్ వరకూ ఎలాగో, అలాగ కండక్టర్‌ను బతిమాలి, సీటు సంపాదించాలని గట్టిగా నిర్ణయించుకుని ముందుకు దారి తీసాను.

రాడ్ పట్టుకొని, కంపార్ట్‌మెంట్ ఎక్కుతున్నానో, లేదో కొంప మునిగింది. హడావుడిలో ఓ యువతిని,ఢీ కొట్టేసాను. ఆమెను అక్కడ చూడగానే షాక్ తిన్నాను.

అంతే! ఒక్కసారిగా ఆ యువతి నోటి నుంచి 'ఏయ్! మిస్టర్!' అన్న గావు కేక విన బడింది

తటాలున అలాగే నిలబడిపోయి ఆ యువతి వంక చూశాను.శాపవశాత్తూ ఊర్వశి భూలోకంలో అవతరించినట్లుంది. గుండ్రని ముఖం. చామనఛాయ. పాలపిట్టరంగు కరిష్మా చీరలో మెరిసిపోతుంది. ఎత్తుకు తగ్గలావుతో, చక్కని పలువరుస కలిగి చూపరులనందర్నీ ఒక ఊపు ఊపిపాడేస్తోంది. నాకు మతిపోయింది. మాట రావడంలేదు.

'ఏమ్! మిస్టర్! నిన్నే...!' తిరిగి గర్జించింది ఆ సుందరి.

'సారీ! మేడమ్...!' గొణిగాను

'వాట్ సారీ? బుద్ధిలేదూ! చెట్టంత మనిషిని నాపు కనబడదా?'

'క్షమించాలి! నిన్ననే మెడికల్ పరీక్ష ప్యాసయ్యాను...!'

'అందుకేనా, అలా వచ్చిఢీ కొడ్తున్నావ్?' తిరిగి అరిచింది.

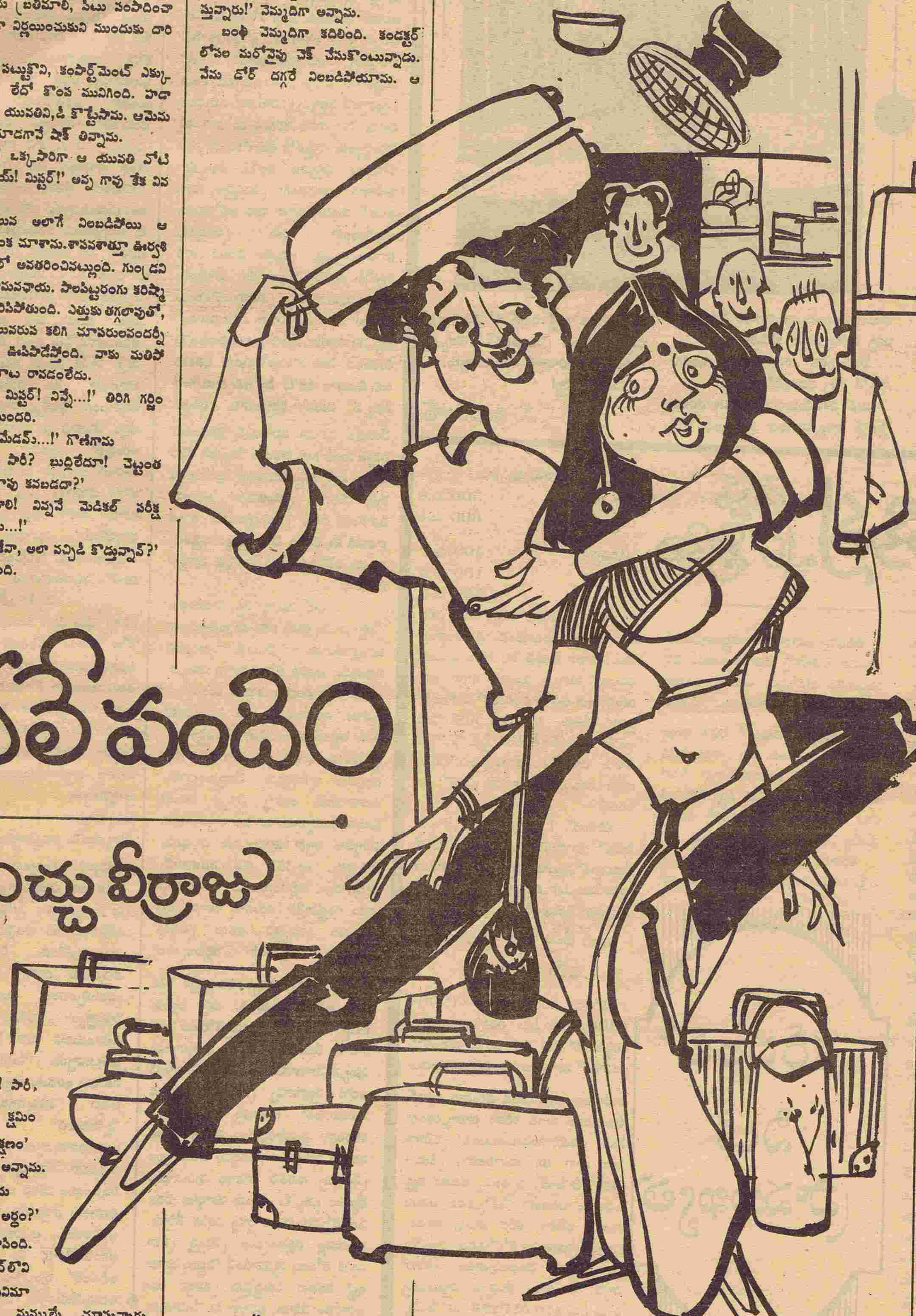

'క్షమించాలి! సారీ, అన్న తర్వాత క్షమించడం విజ్ఞుల లక్షణం' తలవంచుకొని అన్నాను.

'అంటే... నేను పిచ్చిదాన్ననా అర్థం?' తీక్షణంగా చూసింది.

కంపార్ట్‌మెంట్‌లోని జనం అంతాసినిమా చూస్తున్నట్లు, నమ్మల్నే చూస్తున్నారు. నాకేమీ పాలుపోవడం లేదు. తిరిగి మరోసారి కంఠం సర్దుకొన్నాను.

'ఎంతమాట! మీ అందాన్ని తిలకించిన ఏ విశ్వామిత్ర మహర్షి అయినా సరే, అలా చూస్తే ఆమ...

'మిస్టర్! నీ పొగడ్తలు కట్టిపెట్టు, ఇంపుగా ఇంతికంటబడితే దాష్ ఇవ్వడం నేటి యువకుల హాబీ అయిపోయింది' గట్టిగా అంది.

'క్షమించాలి! నన్ను అలా అందరిలా పోల్చకండి!'

'అంటే మీరు అంతటి సంస్కారవంతులా?'

'కాదా? అంతవరకూ ఎందుకు, నేను మిమ్మల్ని 'మీరు అని గౌరవిస్తుంటే, మీరు నన్ను 'నువ్వు' అని ఏకవచనంలో పిలుస్తున్నారు!' నెమ్మదిగా అన్నాను.

బండి నెమ్మదిగా కదిలింది. కండక్టర్ లోపల మరోవైపు చెక్ చేసుకొంటున్నాడు. నేను డోర్ దగ్గరే నిలబడిపోయాను. ఆ యువతి అల్సేషియన్ డాగ్‌లా నిలబెట్టేసింది.

'తప్పు చేసినప్పుడు. అటువంటి మర్యాదే జరుగుతుంది!' గట్టిగా అంది.

'చూడండి మేడమ్! ఏదో తప్పు అయిపోయింది. కావాలంటే మీకు ఎదురుగా వచ్చి నిలబడ్తాను. మీరు వచ్చి ఓ పదిసార్లు నన్ను ఢీ కొట్టండి. చెల్లు అయిపోతుంది!' శాంతంగా అన్నాను. ఒక్కసారిగా కంపార్ట్‌మెంట్ నవ్వులతో నిండిపోయింది. ప్రయాణీకులు అందరికీ చాలా ఇంట్రెస్టింగ్‌గా వున్నట్లుంది.

తిరిగి ఆ యువతి ఒక్కసారి ఖమ్మనంది.

'ఏయ్ మిస్టర్! వేళాకోళంగా వుందా?' నెమ్మదిగా కాలిజోడు తియ్యబోయింది.

ఇంతలో కంపార్ట్‌మెంట్ లోంచి ఒక్కసారిగా పది కంఠాలు వినబడసాగాయి. 'ఇదిగో ఆ అమ్మాయే నెగ్గుతుందని నేను వెయ్యి రూపాయలు పందెం కాస్తున్నా!' అంది ఓ కంఠం. నాది రెండువేలు,నాది ఐదువందలు, నాది రెండు వందలు, యిదిగో నాది వెయ్యి రూపాయలు' కంఠాలు మార్మోగుతున్నాయి. ఓ ఇద్దరు కుర్రవాళ్ళ గబగబా పందెం డబ్బు తీసుకొని, ఓ కాగితం మీద వాళ్ల వివరాలు నోట్ చేసుకోవడం మొదలుపెట్టారు. ఆ ప్రయాణీకులలో చాలామంది వర్తకులుండటం వల్ల పందెం డబ్బు బ్రహ్మాండంగా పలుకుతోంది. ఆ కుర్రవాళ్ల ప్రయాణీకులనందర్నీ కవ్విస్తూ మరింత పందెం కాచేలా చేస్తున్నారు.

'బాబూ! అయ్యా! అమ్మా!. అమ్మాయికీ అబ్బాయికీ లడాయి. ఎవరు నెగ్గుతారో పందెం కాయండి! అదిగో మా దగ్గర ఇరవై వేలున్నాయి. గెల్చుకోండి!' ఆ కుర్రవాళ్ల కేకలు మాకు దగ్గరగా వినబడుతున్నాయి. కండక్టర్ ఇవేమీ పట్టించుకోక, ప్రయాణీకుల గొడవ తమకు ఎప్పుడు వుండే గొడవే నను కొని కంపార్ట్‌మెంట్‌కు చివరగా కూర్చుని, ఛార్ట్ చూసుకొంటున్నాడు.

ఇంతలో ఆ యువతి చేతిలోకి కాలిజోడు వచ్చేసింది. ఒక్కసారి నా గుండె గుభేలుమంది.

'ఆగండి! ఆగండి! ఇంతకీ మీరు ఏ వైపు చెంపమీద కొడదామనుకుంటున్నారు?' ఆత్రుతగా ప్రశ్నించాను.

'ఏం? నా ఇష్టం వచ్చినవైపు కొడ్తాను?' గట్టిగా అంది యువతి.

'దయచేసి నా కుడి చెంప మీద కొట్టండి మేడమ్!'

'ఏం?'

'ఏంలేదు. ఆ వైపు రెండు పిప్పిపళ్లు వున్నాయి. మీ దయవల్ల డెంటిస్ట్ దగ్గర కెళ్లే బాధ తప్పుతుంది!

'నో! నేను ఎడం వైపునే కొడ్తాను!'

'హమ్మయ్య! బతికించారు ఆ సైడ్ పన్నీ కట్టుడు పళ్లే. కానివ్వండి!

'నో! అసలు నేను ఏ వైపునా కొట్టను' చెప్పు క్రిందకు విడిచింది.

'అబ్బ! అందమైన అమ్మాయికి అందమైన హృదయం' ఆనందంగా అన్నాను.

'మిస్టర్! 'తుని' స్టేషన్‌రానీ. మా అన్నయ్య పెద్ద బాక్సర్. నన్ను రిసీవ్ చేసుకోవడానికి తనే వస్తాడు. అక్కడ నా తడాఖా చూపిస్తాను' ఒగురుస్తూ అంది.

'భలే వారే! నేను వెళ్లేదే బాక్సింగ్ పోటీకి. ట్రయల్ లేకుండాగా వెళ్లడమేమిటా అని తెగ సదనపడిపోతున్నాను. ఆ ఛాన్స్ మీరు ఇస్తున్నందుకు చాలా థాంక్స్' నవ్వుతూ' అన్నాను.

'అలాగే! తుని స్టేషన్ రానివ్వండి. మా ఇన్‌స్పెక్టర్ మావయ్యతో చెప్పి మీకు అయిలింగ్ వేయిస్తాను!' తిరిగి గట్టిగా అంది.

ఒక్కసారి ఖంగుతిన్నాను. పందెం డబ్బు నమూలు చేసిన కుర్రవాళ్ల వంక చూశాను.

ఇంతలో బండి తునిస్టేషన్ సమీపిస్తోందని గమనించాను. ఒక్కసారిగా క్రిందకు వంగి, ఆ యువతి కాళ్లద్దుకొన్నాను.

'క్షమించండి! మీకాళ్లుపట్టుకొని ప్రాధేయపడ్తున్నాను. నేను ఓడిపోయాను. మా అమ్మా- నాన్నలకు నేనొక్కడ్నే. మీరు కనికరించాలి! వేడుకొన్నాను దీనంగా.

'అమ్మాయిదే గెలుపు. అమ్మాయిదే గెలుపు అంటే మేమే గెలిచాం!' కుర్రాళ్లు ఆనందంగా అరుస్తున్నారు.

బండి స్టేషన్‌లోకొచ్చి ఆగింది. ఆ యువతి హుషారుగా క్రిందకు దిగింది. నేను కూడా నా బ్యాగ్, బ్రీఫ్‌కేసూ తీసుకొని క్రిందకు దిగాను. ఆమె నన్ను చూసి నవ్వింది. నేను కూడా నవ్వి ఆమెతోబాటు దారితీసాను.

ఇంతలో నా వెనుకగా ఏవో మాటలు వినిపిస్తుంటే చెవులు రిక్కించి వినసాగాను.

ఏమయ్యా! అబ్బాయే నెగ్గుతాడన్నట్లుగా, మాటల్లో నమ్మల్ని బోల్తా కొట్టించి, మా వ్యాపారస్థులందరి చేతా పందెం కాయించారు. వాళ్ళని చూస్తే జంటగా నవ్వుకొంటూ వెళ్లి పోతున్నారు. ఇంతకీఎవరయ్యా వాళ్లు?' గట్టిగా ప్రశ్నించాడో వ్యక్తి.

'మా అక్కా-బావా సార్?' పందెం వేయించిన కుర్రవాళ్ళ బదులు చెప్పారు.

'వాట్?' ఒక్కసారిగా పందెం వేసిన ప్రయాణీకులంతా అదిరిపడ్డారు.

'క్షమించాలి సార్! వాల్తేరులో ఈరోజు మా బాకీ సొమ్ము ఇరవైవేలూ వసూలు చేసుకొని వస్తుంటే, అనకాపల్లిలో మా బావగారు వచ్చి కలిసారు. సరిగ్గా ఏడాదికోసారి ఇలా వాళ్లిద్దరూ కోల్డ్‌వార్‌తో దెబ్బలాడుకొంటూ, అందర్నీ ఆటపట్టించడం సరిపాటి!' మా చిన్న బావమరిది రాము తలవంచుకొని అన్నాడు.

'ఎంతమోసం? ఎంత నటన? ఎంత కుట్ర' ఒకాయన బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ అన్నాడు.

'మరోసారిక్షమించాలి! ఈరోజుఏప్రియల్ ఫస్ట్. మీ దయవల్ల ఈ వేడుకలో మేము గెల్చుకొన్న అక్షరాలా పన్నెండు వేలు. మీ పేరు మీద కలర్ టీ.వి. కొనుక్కుంటాం! వస్తాం. థాంక్ యూ టు ఆల్ ఆఫ్ యూ?' అంటూ మా పెద్ద బావమరిది కృష్ణ క్రిందకు దిగిపోయాడు.

ఇంతలో ఎక్స్‌ప్రెస్ విజిల్ వేసి బయలుదేరింది. ఒక్కసారిగా స్లీపర్‌కోచ్‌లోని ప్రయాణీకులంతా నమ్మల్నే చూస్తూ, బొమ్మల్లా కూర్చుండిపోయారు.

శ్రీమతీ నేనూ ఒక్కసారి ఫకాలున నవ్వుకొంటూ బయటకు దారితీసాం.

మా బావమరదులిద్దరూ ఈల వేసుకొంటూ, హుషారుగా మా వెనకాల ఫాలో అయ్యారు.